

dens Ald derimod kun dræbte 11. Smit-
lertid bliver det den ærede Krigsministers Sag
at anskaffe de nyeste og bedste Kanoner for
den Priis, han har anslaaet dem til, men jeg
kan ikke være med til at bevilge den Sum,
her er forlangt. Det seer vel noget besynder-
ligt ud, at man, naar man har Fæstnings-
værker, vil nægte de Kanoner, der skulle brug-
ges til disse (Stemmer: Hør, Hør!). Ja
Hør! Men jeg haaber altsaa at faae ind-
rømmet af ærede Medlemmer, at det maa
være en meget stærk Overbeviisning om, at
disse Forter ikke ere tidsvarende eller istand
til at danne et kraftigt Værn for Kjøbenhavn,
som gjør, at jeg har besluttet mig til nu som
før at nægte Bevillingen til denne Gjenstand.
Jeg veed meget godt, at man farer ikke blidt
frem med Hensyn til min Modstand imod
disse Søforter; jeg angribes haade i Ord
og i Skrift, men desuagtet kan Intet bevæge
mig til at forandre den Anskuelse derom, jeg
nu har havt i en Række af Aar. Dengang
vi i 1858 begyndte paa disse Værker, har
jeg faaet den Tro ved at tale med forstan-
dige Folk, at, naar man ikke gik til den store
Beføstning, der vilde være forbunden med at
bygge Forter, foruden der, hvor man har byg-
get, tilligge paa Middelgrunden og Stubben,
naar man ikke vilde gaae ind paa det store
Befæstningsystem, som efter Datinens Reg-
ning skulde koste omtrent 12 Millioner Rd.,
vare de Forter, som nu ligge der, til ingen
Nytte. De vare meget respectable Værker, den-
gang de bleve paabegyndte, og jeg troer, at
de Ord, den ærede Minister nu har anvendt
paa dem, nemlig at de ere meget tilfredsstillende
og staae ligesaa høit som andre Landes Fæst-
ningsværker, kunde gjælde i 1858—59, ja
indtil 1860, men senere er jo hele Artilleri-
væsenet blevet saa udviklet, at det ingen Skam
er for dem, der have bygget disse Forter, at
man ikke længere kan finde dem tidsvarende.
Dengang, som senere, har jeg, saa stærkt jeg
kunde, anbefalet, at man ikke skulde give
Pengene ud til disse Søforter, men at man
skulde anvende dem til flydende Forvar, til
at anskaffe tidsvarende og kraftige Krigs-
skibe, som kunde bøde Tjenden Epidisen, naar
han kom i vore Farvande, og som jeg paa-

stod og paastaer endnu ere et ganske ander-
ledes sikkert Værn end disse svage Forter,
der ikke kunne bevæge sig efter Omstændighederne.
Enten de ere svage eller stærke, har jeg den
Tro, at Tjenden lader dem ligge og bærer sig
ad paa en ganske anden Maade, som jeg nu
ikke skal udvikle, da det saa ofte har været
bragt paa Bane. — Den ærede Minister
betragtede det, jeg yttrede ved Sagens 2den
Behandling, som et Resultat af Avislæsning.
Man kan jo rigtignok i Aviserne see omtalt
alle mulige Projecter, og om nogle af dem
hører man ikke mere, naar nogen Tid er gaaet,
men jeg har dog her lidt Mere at støtte mig
til end Avisetterretninger, skjøndt jeg paa ingen
Maade kaster Brag paa saadanne, thi de inde-
holde den lobende nye Historie, hvori man
hyppigt kan finde Noget, der er godt, skjøndt
der viselig ogsaa kan være Ting, der, som
den ærede Minister udtalte, efterhaanden for-
svinde. Min egen Mening om disse Sager
skal ikke have Noget at betyde; jeg har ikke
indladt mig i nogen Strid med de egentlig
Sagkyndige, med saadanne Herrer som den
ærede Minister og Capitain Blom, hvis Livs-
opgave det er at sætte sig grundigt ind i
disse Spørgsmaal. Det er deres Videnskab,
som de dyrke, men jeg har ikke Andet at gjøre
end at søge saa paalidelige Underretninger,
som jeg kan skaffe mig, for derefter at afgive
min Stemme for eller imod, hvad der her
foreslaaes, og det er altsaa meget vigtigt,
naar man vil betragte mig anderledes end
som een af de 101 Medlemmer, der skulle
stemme. Jeg giver de Efterretninger, jeg kan
skaffe mig, naar jeg selv troer paa dem, og
der næst overlader jeg til de Sagkyndige at
bedømme, om de ere rigtige eller ei. Søvrigt
skal jeg bemærke, at det ikke kan være alle
Avisetterretninger, som den ærede Minister vil
kaste Brag paa, og jeg er saaledes overbevist
om, at han finder, at det er en meget paa-
lidelig Avisetterretning, vi i Torsdags læste i
„Berlingske Tidende“ fra Capitain Blom;
men det er dog ogsaa en Avisetterretning.
Der er forøvrigt Meget i dette Arbejde af
Capitain Blom, som jeg kan bifalde. Naar
han f. Ex. taler om min store Svagbed i
artilleristift Henseende, har han fuldkommen